

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4Csp/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817201241
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8817201241.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 243 368, zastúpený JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou so sídlom Javorinská 13, 81103 Bratislava - mestská časť Staré Mesto proti žalovanému: U. O., A.. XX. XX. XXXX, S. W. N. XXX, XXXXX N., o zaplatenie 364,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 30,- eur.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 298,67 eur a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 27.7.2015 do 23.9.2015 zo sumy 358,67 eur, od 24.9.2015 do 18.11.2015 zo sumy 338,67 eur, od 19.11.2015 do 27.11.2015 zo sumy 333,67 eur, od 28.11.2015 do 15.12.2015 zo sumy 328,67 eur, od 16.12.2015 do 15.1.2016 zo sumy 323,67 eur, od 16.1.2016 do 22.2.2016 zo sumy 318,67 eur, od 23.2.2016 do 16.3.2016 zo sumy 313,67 eur, od 17.3.2016 do 21.4.2016 zo sumy 308,67 eur, od 22.4.2016 do 23.5.2016 zo sumy 303,67 eur, od 24.5.2016 do 23.5.2016 zo sumy 298,67 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 364,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500,- eur od 27.6.2015 do 23.5.2016, zo sumy 364,25 eur od 24.5.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovanému poskytol dňa 26. 05. 2015 ako dlžníkovi sumu 500 eur. Predpokladom vzniku právneho vzťahu bola registrácia žalovaného na adrese internetového sídla žalobcu www.pozickomat.sk za účelom zriadenia užívateľského účtu, v ktorom žalovaný uviedol svoje identifikačné údaje spolu s číslom účtu, na ktorý žiadal poukázať peňažné prostriedky. Žalobca však nemá k dispozícii dôkaz o podrobnostiach právneho vzťahu, preto nepožaduje od žalovaného zaplatenie odplaty za poskytnutie pôžičky. Z predloženého dôkazu je zrejmé, že žalobca žalovanému poukázal ním požadované peňažné prostriedky na jeho účet. Z uvedeného dôvodu sa domáha žalobca ich vrátenia s príslušenstvom. Zároveň žalobca uviedol, že žalovaný do podania žaloby uhradil celkovo sumu 135,75 eur, pričom poslednú úhradu vykonal dňa 23. 05. 2016.

2. Dňa 15. 02. 2017 Okresný súd Vranov nad Topľou vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 4Csp/55/2017, ktorým zaviazal žalovaného, aby uhradil žalobcovi sumu 364,25 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500,- eur od 27.6.2016 do 23.5.2016, s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 364,25 eur od 24.5.2016 do zaplattenia a nahradil trovy konania.

3. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal dňa 08. 03. 2017 žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že nepodpísal žiadnu zmluvu o úvere ani pôžičke. Peňažné prostriedky mu boli poskytnuté na základe registrácie na portály a následne mu žalobca na účet previedol sumu 500,- eur. Zároveň žalovaný uviedol, že peňažné prostriedky spláca, avšak nepamätá si dobu splatnosti záväzku. Taktiež uviedol, že záväzok ešte nemôže byť splatný a preto namietal aj priznanie nároku žalobcovi a to konkrétne zaplattenie úroku z omeškania vo výške 5,05 %.

4. Súd následne vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXXX, profilom žalovaného na portáli www.pozickomat.sk, odporom žalovaného a vyjadrením žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Žalobca na internetovom portáli www.pozickomat.sk registroval žalovaného a v rámci tohto ponúkal pôžičky. Žalovaný sa na tomto portáli prihlásil a na základe toho mu dňa 27. 05. 2015 na jeho účet poskytol pôžičku 50,- eur.

6. Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXXX vyplynulo, že dňa 26. 06. 2015 bola na účet X. príjemcu Y. O. žalobcom odoslaná suma 500,- eur.

7. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 16. 05. 2017 a priloženého výpisu z účtu súd zistil, že žalovaný dňa 06. 02. 2017, dňa 12. 04. 2017 a dňa 12. 05. 2017 uhradil žalobcovi vždy po 10 eur, t.j. spolu 30 eur.

8. Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č. k. 4Csp/55/2017 - 36 zo dňa 5.9.2017 zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 364,25 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500,- eur od 27.6.2016 do 23.5.2016, s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 364,25 eur od 24.5.2016 do zaplattenia, a to všetko mu povolil uhradiť v mesačných splátkach po 10,- eur splatných vždy každého 30-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok. Zároveň zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

9. Uznesením č.k. 4Csp/55/2017 - 34 zo dňa 10.10.2017 súd opravil zápisnicu v znení: „Súd opravuje zápisnicu z pojednávania konaného na Okresnom súde Vranov nad Topľou dňa 05. 09. 2017 a to výroku, ktorý správne znie: „Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 334,25 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500,- € od 27.6.2015 do 23.5.2016, s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 364,25 € od 24.5.2016 do 05. 02. 2017, s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 354,25 € od 06. 02. 2017 do 11. 4. 2017, s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 344,25 € od 12. 04. 2017 do 11. 05. 2017 a s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 334,25 € od 12. 05. 2017 do zaplattenia, V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá. Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.“

10. Uznesením č.k. 4Csp/55/2017 - 47 zo dňa 24.1.2018 súd opravil rozsudok nasledovne: „Opravuje I. výrok uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 10. 10. 2017, č. k. 4Csp/55/2017-34 ako aj I. výrok rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 05. 09. 2017, č. k. 4Csp/55/2017-36 tak, že správne znie: „Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 334,25 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500,- € od 27.6.2015 do 23.5.2016, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 364,25 € od 24.5.2016 do 05. 02. 2017, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 354,25 € od 06. 02. 2017 do 11. 4. 2017, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 344,25 € od 12. 04. 2017 do 11. 05. 2017 a s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 334,25 € od 12. 05. 2017 do zaplattenia, a to všetko mu povoľuje uhradiť v mesačných splátkach po 10,- € splatných vždy každého 30-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.“

11. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že neeviduje úhradu finančných prostriedkov vo výške 30 eur a absenciu lehoty na zaplattenie prisúdenej sumy.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku I. a II. zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Následne vzal odvolanie späť v časti, v ktorej súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Proti výroku I. a III. podal odvolanie aj žalovaný, ktorý navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

12. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 20Co/117/2018-57 z 29.11.2018 zrušil rozsudok v spojení s opravným uznesením a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení súd uviedol, že oprava, ktorú súd prvej inštancie vykonal opravou zápisnice o pojednávaní je neprípustná. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, príhľadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. S poukazom na citované ustanovenie odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie spolu s opravným uznesením bez prejednanía merita veci v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s ust. § 391 CSP. Úlohou súdu prvej inštancie bude opakovane rozhodnúť o podanej žalobe zohľadniac pri tom čiastočné späťvzatie realizované podaním žalobcu zo dňa 7.11.2017 (č.l. 43). Súd prvej inštancie sa vysporiada aj s námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní.

13. Súd po rozhodnutí odvolacieho súdu doplnil dokazovanie oboznámením ďalších dôkazov, a to vyjadrením žalovaného z 23.1.2019 s prílohou pohybmi na bežnom účte vedenom v S. W., Y..X.. č. X., výpisom z Č. internetbankingu č. X., vyjadrením žalobcu z 17.10.2019, vyjadrením žalovaného z 25.9.2019 spolu s prílohou, a to pohybmi na bežnom účte vedenom Q. S. W., a.s. č. X., výpisom z Č. internetbankingu k účtu č. X., vyjadrením žalobcu z 30.12.2019, vyjadrením žalobcu z 15.4.2020 s prílohami, a to Rámcovou zmluvou z 29.11.2014, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 26.5.2015, rozsudkom OS Košice II sp.zn. 13Csp/21/2017, rozsudkom OS Levice sp.zn. 9Csp/268/2017, výpismi z internetového portálu, výpisom z účtu žalobcu, vyjadrením žalobcu z 15.4.2020, vyjadrením žalovaného z 24.4.2020, vyjadrením žalobcu z 28.9.2020 s prílohou rozpisom platieb, vyjadrením žalobcu z 28.9.2020 s prílohou rozpisom platieb, vyjadrením žalovaného z 30.1.2020 a z 26.2.2020, vyjadrením žalobcu z 30.4.2020, z 28.9.2020 s prílohou rozpisom platieb, vyjadrením žalobcu z 28.9.2020 s prílohou rozpisom platieb, vyjadrením žalovaného z 20.9.2020, vyjadrením žalobcu z 16.10.2020 s prílohami, a to dohodou o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, dohodou o predĺžení doby splatnosti úveru, mailom z 26.6.2015, vyjadrením žalovaného doručeným súdu dňa 10.2.2021, vyjadrením žalovaného z 2.12.2020, vyjadrením žalobcu z 21.5.2021 a zistil nasledovný skutkový stav:

14. Žalovaný vo vyjadrení z 23.1.2019 uviedol, že do uvedeného dňa uhradil žalobcovi na splátkach sumu 231,10 eur. Z priloženého výpisu z bežného účtu vedeného Q. S. W., a.s. pod č. X. je zrejmé, že všetky úhrady boli vykonávané s označením variabilného symbolu 1867967. Rovnako z výpisu z Č. internetbankingu č. X. je zrejmé, že úhrady adresované na účet žalobcu realizované od 3.11.2017 do 21.12.2018 boli vykonávané s označením variabilného symbolu 1867967.

15. Žalobca vo vyjadrení z 17.10.2019 a z 30.12.2019 uviedol, že žalobca sa v žiadnej fáze uzatvárania zmluvy nestretáva s dlžníkom, všetky znalosti o prípade budú vypočítané iba z obslužného počítačového systému.

16. Žalovaný vo vyjadrení z 25.9.2019 uviedol, že do uvedeného dňa uhradil žalobcovi sumu 328,90 eur, o čom predložil súdu výpis z účtu Z priloženého výpisu z bežného účtu vedeného v S. W., Y..X.. pod č. X. je zrejmé, že všetky úhrady od 6.2.2017 do 10.10.2017 boli vykonávané s označením variabilného symbolu 1867967. Rovnako z výpisu z Č. internetbankingu č. X. je zrejmé, že úhrady adresované na účet žalobcu realizované od 3.11.2017 do 9.9.2019 boli vykonávané s označením variabilného symbolu 1867967.

17. Žalovaný vo vyjadreniach z 30.1.2020, z 26.2.2020, 24.4.2020, 20.9.2020 a 2.12.2020 iba ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní a súhlasil s konaním v neprítomnosti.

18. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 10.2.2021 uviedol, že nevie uviesť informáciu o zmene zmluvy a o jeho platbách, ktoré hradil pod variabilným symbolom č. 1867967.

19. Žalobca vo vyjadrení z 15.4.2020 uviedol, že dňa 25.06.2015 uzatvorili žalobca a žalovaný Dohodu o zmene Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. V uvedenej Dohode sa uvádza, že došlo na základe žiadosti žalovaného/klienta k predĺženiu doby splatnosti Úveru a to tak, že pôvodne dohodnutý deň

splatnosti sa mení na nový deň splatnosti 26.07.2015. Okrem iného sa v dohode uvádza, že žalovaný/klient sa na základe predĺženia doby splatnosti zaväzuje zaplatiť Veriteľovi okrem istiny poskytnutého Úveru aj poplatok spojený so zmenou zmluvne dohodnutých podmienok vyjadrený pevnou sumou 141,33 eur, ktorý je splatný spolu so splatnosťou istiny poskytnutého Úveru. Súdu predložil žalobca prehľad platieb vykonaných žalovaným na účet žalobcu odo dňa uzavretia zmluvného vzťahu, dňa 24.06.2015 platba v sume 141,33 eur platba za predĺženie splatnosti úveru, dňa 23.09.2015 platba v sume 20,00 eur, dňa 18.11.2015 platba v sume 5,00 eur, dňa 27.11.2015 platba v sume 5,00 eur, dňa 15.12.2015 platba v sume 5,00 eur, dňa 15.01.2016 platba v sume 5,00 eur, dňa 22.02.2016 platba v sume 5,00 eur, dňa 16.03.2016 platba v sume 5,00 eur, dňa 21.04.2016 platba v sume 5,00 eur, dňa 23.05.2016 platba v sume 5,00 eur. Žalovaný v zmysle vyššie uvedeného prehľadu uhradil od uzavretia zmluvy žalobcovi dokopy sumu vo výške 201,33 eur, z toho ale suma vo výške 141,33 eur predstavovala poplatok za zmenu dohodnutých zmluvných podmienok, uhradená suma vo výške 60 eur predstavovala čiastočnú úhradu istiny - poskytnutého úveru. K poslednej úhrade došlo dňa 23.05.2016 a to vo výške 5,- eur. Avšak z odôvodnenia Rozsudku Okresného súd Vranov nad Topľou zo dňa 05.09.2017 vyplýva, že žalovaný mal dňa 06.02.2017, dňa 12.04.2017 a dňa 12.05.2017 uhradiť žalobcovi dokopy sumu 30,- eur. Vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva je s dobou splatnosti kratšou ako je doba určená podľa ust. § 1 ods. 3 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. (minimálne 3 mesiace), nejde o spotrebiteľský úver. Ide teda o pôžičku, ktorá nie je spotrebiteľským úverom, ale jedná sa o „Iný úver“, avšak čiastočne sa na neho vzťahuje právna úprava zákona č. 129/2010 Z.z. Vzťah medzi stranami sporu je vzťahom zo Zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 a nasl. OZ. Pričom ide o pôžičku bezúročnú, avšak s poplatkami. Zároveň je tento vzťah upravený aj ako „iný úver“, v súlade s ust. § 24 ods. 1 zákona, zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca ďalej poukázal na ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, § 1, § 2 písm. e) a f), § 4 ods. 7 a 8 zákona č. 266/2005 Z.z. Na základe vyššie uvedených citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predmetná zmluva bola uzatvorená písomne, bola urobená elektronickými prostriedkami, ktoré umožnili zachytenie obsahu zmluvy a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Žalovaný obdržal od žalobcu jedno jej vyhotovenie na inom trvanlivom médiu, ktoré jej bolo dostupné ako spotrebiteľovi v elektronickej verzii (t.j. na inom trvanlivom nosiči). Zmluva medzi stranami bola uzatváraná prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaný sám na stránke žalobcu zažiadal o úver, následne sa musel zaregistrovať, zažiadať o overenie bonity a poskytnutie jednotlivých úverov. Žalovaný so žalobcom komunikoval cez s ním uvedenú e-mailovú adresu alebo ním zriadené konto, ku ktorému sa vedel prihlásiť iba žalovaný za pomoci svojho hesla. Samotná zmluva bola doručená žalovanému aj emailom. Zároveň si žalovaný mal a mohol zmluvu aj uložiť na bezpečnom mieste. V emaily žalobca žalovanému oznámil, že jeho pôžička bola schválená, peniaze odoslané na jeho účet a že mu v prílohe j emailu zasiela úplne znenie zmluvy o pôžičke, pričom mu uvádza, aby sa presvedčil, že si zmluvu uložil na bezpečnom mieste. Rovnako tak mu boli okrem zmluvy doručené ako prílohy aj rámcová zmluva, formulár k RPMN, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, príloha č. 1 - Cenník - predĺženie termínu splatnosti. K právnym dôvodom oprávnenosti nároku na zaplatenie poplatku žalobca poukázal na ust. § 9 ods. 9, § 1 ods. 3 písm. i), § 1 ods. 3 písm. l), § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ust. § 2 ods. 3, § 52 ods. 1, ods. 2, § 657 Občianskeho zákonníka. Neexistuje žiadne ustanovenie žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré by zakazovalo účastníkom dohodnúť si ako vedľajšie plnenie pri zmluve o pôžičke poplatok resp. poplatky za jej poskytnutie. A to najmä v prípade, ak si účastníci nedohodli úrok z úveru, nakoľko spotrebiteľský úver musí byť vždy v zmysle ust. § 1 ods. 3 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch odplatný. Žalobca poukázal tiež na rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 14.06.2017, sp.zn.: 13Csp/21/2017, rozhodnutie Okresného súdu Galanta vo veci 10C/22/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/146/2016. Úver je spoplatnený len poplatkom za poskytnutie úveru v zákonom dovolenej výške. Žalobca skutočne poskytol predmetný drobný úver žalovanému, pričom jej ho poskytol bez úroku, a iba s jednorazovým poplatkom, ktorý bol výslovne dohodnutý v zmluvách a žalovanému zrejmy. Poplatkom žalobca nezavádza spotrebiteľa, keďže tento je zrejmy hneď po vzhliadnutí na webovom sídle www.pozickomat.sk, kde na prvej strane sa nachádza kalkulačka úveru z ktorej je zrejme, aký úver a za aký poplatok si spotrebiteľ berie. Výška poplatku je viditeľná počas celej doby a viackrát je na ňu spotrebiteľ upozorňovaný pri diaľkovom podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to prostredníctvom webovej stránky www.pozickomat.sk. Tento poplatok nie je skrytý, je zrejmy a viditeľný hneď pri prvom úkone spotrebiteľa na stránke. Úver je možné získať iba cez webovú stránku www.pozickomat.sk, keďže žalobca nedisponuje žiadnymi pobočkami ani inými miestami, kde by sa mohol spotrebiteľ osobne dostaviť pre účely získania úveru. Preto webová stránka www.pozickomat.sk je jediným miestom, kde môže spotrebiteľ o úver požiadať. K oprávnenosti žalobcu na zaplatenie poplatku za predĺženie doby splatnosti úveru žalobca uviedol, že

pokladá všetky dohodnuté poplatky, a to ako poplatok za poskytnutie úveru, ako aj za predĺženie doby splatnosti úveru, za zákonný a primeraný. Poukázal pritom na ust. § 53 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka, ust. § 19 ods. 2, § 19 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. V prípade, ak by žalovaný splatil svoj úver načas v dohodnutej lehote, vyhol by sa poplatku za predĺženie doby splatnosti úveru. Zmena zmluvných podmienok bola výlučne na podnet žalovaného a výlučne z dôvodov na jeho strane. Žalovaný žiadal a inicioval zmenu zmluvných podmienok a to po splatnosti úveru a v čase kedy bol s úverom v omeškaní. Skutočnosť, či žalovaný podá aktívne žiadosť o zmenu zmluvných podmienok žalobca ovplyvniť nemôže. Zároveň sa touto žiadosťou žalobca dostáva do znevýhodneného postavenia a to tak, že nemôže začať vymáhací proces lebo sa lehota splatnosti záväzku zmenila. Zmena zmluvných podmienok je spoplatňovaná aj v bankách a ani tieto nie sú ochotné ani povinné meniť už raz dohodnuté zmluvné podmienky z dôvodov na strane dlžníka a na žiadosť dlžníka bez poplatkov. Určenie, že spoplatnenie zmeny zmluvných podmienok realizovanej na žiadosť samotného dlžníka nie je správne a nebolo ani náležite odôvodnené. Uvedené určenie by diskriminovalo žalovaného na finančnom trhu, keďže takáto zmena je spoplatňovaná všetkými účastníkmi finančného trhu. Výška týchto poplatkov nie je zákonom stanovená ani upravená a žalovaným uvedená výška zodpovedá podobným poplatkom účtovaným na finančnom trhu. Žiadosť o zmenu zmluvných podmienok je spoplatnená a na webovom sídle www.pozickomat.sk sa nachádza kalkulačka na výpočet poplatku za predĺženie úveru na základe žiadosti klienta. Uvedená kalkulačka je viditeľná a vyzerá rovnako ako kalkulačka pri zadávaní žiadosti o úver. Poukázal tiež na Rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 09.02.2018, sp.zn.: 9Csp 268/2017. Vzhľadom na skutočnosť, že aktuálne žalobca nedisponuje podaním žalovaného zo dňa 25.09.2019 ani čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 07.11.2017, navrhuje, aby súd vo veci vydal nasledovný rozsudok s prihliadnutím na podanú žalobu, čiastočnú úhradu vo výške 30,- eur a to: „Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 334,25 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500,- eur od 27.6.2015 do 23.5.2016, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 364,25 eur od 24.5.2016 do 05.02.2017, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 354,25 C od 06.02.2017 do 11.4.2017, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 344,25 eur od 12.04.2017 do 11.05.2017 a s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 334,25 eur od 12.05.2017 do zaplatenia. Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.“

20. Žalobca vo vyjadrení z 30.4.2020 uviedol, že sa v plnej miere pridržiava svojho vyjadrenia z 15.4.2020. Vo vyjadrení z 21.5.2021 uviedol, že sa v plnej miere pridržiava svojich vyjadrení z 15.4.2020 a z 28.9.2020.

21. Podľa potvrdenia o úhrade poplatku za zmenu dohodnutých zmluvných podmienok (za predĺženie doby splatnosti úveru) zo dňa 24.06.2015 je zrejماً úhrada vo výške 141,33 eur z účtu žalovaného. Podľa potvrdenia zo dňa 27.5.2015 je zrejماً odoslanie finančných prostriedkov vo výške 500,- eur žalovanému.

22. Zo správy od žalobcu adresovanú žalovanému zo dňa 24.05.2016 sa uvádza okrem iného, že žalobca ďakuje za uskutočnenie čiastočnej platby pôžičky vo výške 60 eur.

23. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako spotrebiteľ uzavreli dňa 29.11.2014 Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (ďalej len Rámcová zmluva). Podľa čl. 1 Všeobecné ustanovenia bodu 2 Rámcovej zmluvy spotrebiteľský úver alebo iný úver a pôžičku poskytuje veriteľ spotrebiteľovi prostriedkami diaľkovej komunikácie podľa zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru ako krátkodobý bezúčelový úver. Predpokladom uzatvorenia Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru je registrácia spotrebiteľa na adrese internetového sídla veriteľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplnená spotrebiteľom. Podľa čl. 1 Všeobecné ustanovenia bodu 3, 4 Rámcovej zmluvy Rámcová zmluva Friendly Finance Slovakia a spotrebiteľa o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky rámcovo upravuje práva a povinnosti zmluvných strán bližšie upravených v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru a v Dohodách o zmene dohodnutých zmluvných podmienok. Jednotlivé zmluvné podmienky Rámcovej zmluvy sú záväzné pre obe zmluvné strany, pokiaľ nie je niektorá zmluvná podmienka dohodnutá v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretej na základe konsenzu oboch zmluvných strán inak alebo pokiaľ kogentné ustanovenie všeobecne záväzného predpisu neustanovuje inak. Podľa čl. III Podmienky uzatvorenia zmluvy bodu 3, 5 Rámcovej zmluvy, Rámcová zmluva a Zmluva sa považujú za uzavreté momentom prijatia písomného súhlasu s návrhom Rámcovej

zmluvy, Zmluvy a jej príloh klientom elektronickou poštou. Uzatvorením zmluvy spotrebiteľ potvrdzuje, že bol oboznámený s informáciami o podmienkach spotrebiteľského úveru. Rámcová zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu s textom Rámcovej zmluvy, Zmluvy a jej prípadných príloh oboma zmluvnými stranami. V zmysle čl. III Podmienky uzatvorenia zmluvy bodu 6 Rámcovej zmluvy, na základe uzatvorenej Zmluvy sa veriteľ zaväzuje poskytnúť klientovi úver na bankový účet klienta vedený v zmluve v deň uzatvorenia Zmluvy, najneskôr v nasledujúci pracovný deň po uzatvorení Zmluvy. Závazok veriteľa poskytnúť úver sa považuje za splnený odpísaním peňažných prostriedkov vo výške úveru z bankového účtu veriteľa v prospech bankového účtu klienta. Podľa čl. IV Úroky, úroky z omeškania, poplatky a ročná percentuálna miera nákladov, bodu 3 Rámcovej zmluvy úver poskytnutý veriteľom je bezúročný. V zmysle čl. IV Úroky, úroky z omeškania, poplatky a ročná percentuálna miera nákladov, bodu 4, 5 Rámcovej zmluvy v prípade omeškania so splátkami úveru sa klient zaväzuje zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky platnú k prvému dňu omeškania s plnením záväzku. V prípade omeškania klienta so splátkami úveru je klient povinný zaplatiť veriteľovi skutočne vynaložené náklady spojené s ich vymáhaním. Konkrétne sa jedná o súvisiace personálne náklady, náklady na prevádzku kancelárie, náklady za telefonické výzvy, SMS, e-mailové správy, písomné výzvy, ako aj ďalšie náklady vynaložené veriteľom z dôvodu omeškania klienta (ďalej len náklady). Tieto náklady sú vyrátane nasledovne: spracovanie a urgencie pri omeškaní sa úhradou úveru vrátane vypracovania prvej upomienky vo výške 35 eur, spracovanie a urgencie pri omeškaní sa úhradou úveru vrátane vypracovania druhej upomienky vo výške ďalších 10 eur, spracovanie a urgencie pri omeškaní sa úhradou úveru vrátane vypracovania tretej upomienky vo výške ďalších 10 eur, spracovanie a urgencie pri omeškaní sa úhradou úveru vrátane vypracovania štvrtej upomienky a prípravy prípadu na predanie externej inkasnej spoločnosti vo výške ďalších 25 eur. Podľa čl. VII Záverečné ustanovenia bodu 2 Rámcovej zmluvy, Rámcová zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú.

24. Podľa Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len Zmluva) zo dňa 26.5.2015 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným sa žalobca ako veriteľ na základe Rámcovej zmluvy zaväzuje poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 500,- eur, s jednorazovým čerpaním, bezhotovostným prevodom z účtu v banke veriteľa na bankový účet spotrebiteľa uvedený v záhlaví zmluvy v deň uzatvorenia Zmluvy, najneskôr nasledujúci pracovný deň po uzatvorení Zmluvy a spotrebiteľ sa zaväzuje vrátiť veriteľovi úver s príslušenstvom v celkovej výške 649,43 eur bezhotovostne na bankový účet veriteľa. Zmluva sa uzatvára na dobu určitú, so splatnosťou úveru s príslušenstvom dňa 26.6.2015. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len RPMN) vo výške 2077,20%. Celkové náklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. g) zákona sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadrením pevnou sumou 149,53 eur. Náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. o, p, t, u, w, x Zákona sú obsiahnuté v Rámcovej zmluve uzavretej medzi veriteľom a spotrebiteľom, ktorej neoddeliteľnou súčasťou je táto Zmluva. Skutočnosti, ktoré nie sú upravené v Zmluve, sa spravujú príslušnými ustanoveniami Rámcovej zmluvy, Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, Zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku.

25. Žalobca vo vyjadrení z 28.9.2020 uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 25.09.2019 uvádza, že žalobcovi z dlžnej sumy od 27.01.2017 do dnešného dňa uhradil celkom 328,90 eur, čo preukazuje rozpisom platieb. Po overení uvedených platieb u žalobcu zistili, že platby ktoré žalovaný vykonával a ktoré im predložil sa nevzťahuje k uvedenému spotrebiteľskému úveru. Predložené platby žalovaného uvedené na výpisoch z účtu boli zaúčtované podľa uvedeného variabilného symbolu 1867967 na úverovú zmluvu manželky žalovaného Y. O.. Jednalo sa o úverovú zmluvu, ktorá bola pôvodne evidovaná pod číslom 150617-012589, aktuálne jej je pridelené číslo 2121970516-4. Ako dôkaz súdu preložili prehľad platieb vykonaných k spotrebiteľskej zmluve manželky žalovaného č. 2121970516-4. Podľa rozpisu platieb, ktorým disponuje žalobca, mu tak boli do dnešného uhradené iba nasledujúce platby: dňa 24.06.2015 platba v sume 141,33 eur platba za predĺženie splatnosti úveru, dňa 23.09.2015 platba v sume 20,00 eur, dňa 18.11.2015 platba v sume 5,00 eur, dňa 27.11.2015 platba v sume 5,00 eur, dňa 15.12.2015 platba v sume 5,00 eur, dňa 15.01.2016 platba v sume 5,00 eur, dňa 22.02.2016 platba v sume 5,00 eur, dňa 16.03.2016 platba v sume 5,00 eur, dňa 21.04.2016 platba v sume 5,00 eur, dňa 23.05.2016 platba v sume 5,00 eur. Žalobca od žalovaného od 27.01.2017 neobdržal žiadne ďalšie platby. K poslednej úhrade došlo dňa 23.05.2016 a to vo výške 5,- eur.

Avšak z odôvodnenia Rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 05.09.2017 vyplýva, že žalovaný mal dňa 06.02.2017, dňa 12.04.2017 a dňa 12.05.2017 uhradiť žalobcovi dokopy sumu 30,- eur. Uvedené platby boli tiež zaslané k úverovej zmluve manželky žalovaného č. 2121970516-4 a nie sú tak predmetom tohto konania. Žalovaný v zmysle vyššie uvedeného prehľadu uhradil od uzavretia zmluvy žalobcovi dokopy sumu vo výške 201,33 eur, z toho ale suma vo výške 141,33 eur predstavovala poplatok za zmenu dohodnutých zmluvných podmienok, uhradená suma vo výške 60 eur predstavovala čiastočnú úhradu istiny - poskytnutého úveru. Ako dôkaz súdu predkladali aj potvrdenie o úhrade poplatku za zmenu dohodnutých zmluvných podmienok (za predĺženie doby splatnosti úveru) zo dňa 24.06.2015 vo výške 141,33 eur, ako aj potvrdenie o odoslaní finančných prostriedkov vo výške 500,- eur (poskytnutý úver) žalovanému dňa 27.05.2015. Žalobca od podania žaloby t.j. 27.01.2017 neobdržal od žalovaného žiadnu platbu, preto súd žiadal, aby vydal nasledovný rozsudok: I. „Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 364,25 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500,- eur od 27.6.2015 do 23.5.2016, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 364,25 eur od 24.5.2016 do do zaplataenia. II. Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.“

26. Podľa prehľadu platieb vykonaných k spotrebiteľskej zmluve č. 2121970516-4 je zrejmé, že platby v sume 328,90 eur, na ktoré poukazoval žalovaný, a ktoré mali byť uhradené od podania žaloby k zmluve o úvere, nárok z ktorej je predmetom tohto konania, boli poukazované k zmluve č. 2121970516-4.

27. Vo vyjadrení z 16.10.2020 žalobca uviedol, že zasiela súdu Dohodu o zmene Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 25.6.2015. Žalovaný mal pridelené klientske číslo: 1679210 čo bol zároveň aj jeho variabilný symbol, ktorý mal uvádzať pri všetkých platbách. Ako dôkaz žalobca priložil mail zo dňa 26.06.2015 v zmysle ktorého bol žalovaný vyzvaný, aby si zažiadal o predĺženie termínu splatnosti úveru, nakoľko bol v omeškaní. V emailu mu zároveň boli uvedené platobné údaje vrátane variabilného symbolu, ktorý bol žalovanému pridelený.

28. Podľa Dohody o zmene Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 25.6.2015 sa strany dohodli na predĺžení doby splatnosti úveru tak, že pôvodne dohodnutý deň splatnosti sa mení na nový deň splatnosti 26.7.2015. Poplatok spojený so zmenou zmluvne dohodnutých podmienok predstavoval sumu 141,33 eur. Z predmetnej listiny ako aj mailového dokumentu z 26.6.2015 je zrejmé, že referenčné číslo a zároveň variabilný symbol žalovaného k predmetnej zmluve predstavoval hodnotu 1679210.

29. Uznesením č.k. 4Csp/55/2017 - 181 z 8.10.2020 Okresný súd Vranov nad Topľou nepripustil zmenu petitu žaloby v zmysle návrhu žalobcu zo dňa 28.9.2020 v tomto znení: „Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 364,25 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500 eur od 27.6.2015 do 23.5.2016, s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 364,25 eur od 24.5.2016 do zaplataenia. Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.“

30. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

31. V zmysle § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

32. Podľa § 658 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

33. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

34. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

35. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ,

použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

36. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

37. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

38. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

39. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

40. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

41. Ako vyplýva z § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

42. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

43. V zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmý obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

44. V zmysle § 1 ods. 3 písm. l) zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

45. Podľa § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

46. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru

povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

47. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,^{18aa)}
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

48. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

49. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

50. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

51. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

52. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

53. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

54. V návrhu doručenom súdu dňa 9.11.2017, označenom ako „Čiastočné späťvzatie odvolania“ uviedol, že opätovným preverením boli dohľadané platby vo výške 30,- eur, ktoré uviedol žalovaný, preto vzal späť žalobcu odvolanie voči rozsudku v časti, v ktorej súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení z 29.11.2018 čk. 20Co/117/2018-57, ktorým zrušil prvoinštančný rozsudok v spojení s opravným uznesením a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to v odseku 11 uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude opakovane rozhodnúť o podanej žalobe zohľadniac pri tom čiastočné späťvzatie realizované podaním žalobcu zo dňa 7.11.2017 (č.l. 43). V podaní z 15.4.2020 žalobca uviedol, že žiada, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie

sumy 334,25 eur a úrokov z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 500,- eur od 27.6.2015 do 23.5.2016, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 364,25 eur od 24.5.2016 do 5.2.2017, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 354,25 eur od 6.2.2017 do 11.4.2017, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 344,25 eur od 12.4.2017 do 11.5.2017, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 334,25 eur od 12.5.2017 do zaplattenia a náhrady trov konania.

55. Podaním doručeným súdu dňa 9.11.2017 v zmysle jeho obsahu a výslovne podaním z 28.9.2020 zobral žalobca žalobu čiastočne späť ohľadne sumy 30,- eur, pričom späťvzatie bolo žalovanému doručené a k tomuto sa nevyjadril, súd preto v tejto časti konanie zastavil.

56. Neskôr podaním z 28.9.2020 žiadal žalobca opätovne súd, aby zaviazal žalovaného na zaplattenie sumy 364,25 eur a úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500,- eur od 27.6.2015 do 23.5.2016, vo výške 5,00% ročne zo sumy 364,25 eur od 24.5.2016 do zaplattenia a náhrady trov konania. Žalobca teda opätovným požadovaním sumy 364,25 eur, namiesto sumy 334,25 v neskoršom podaní, rozšíril uplatnené právo oproti predchádzajúcemu návrhu.

57. Späťvzatie žaloby je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t.j. súdu. V prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie žaloby vziať ďalším úkonom späť. Každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, ako sa navonok prejavuje, pričom vnútorný rozpor medzi tým, čo účastník zamýšľal a tým, čo skutočne navonok prejavil, nezbavuje procesný úkon účinkov, ktoré s týmto prejavom vôle procesné právo spája (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 8. 2010, sp. z n. 6Sžo/372/2009).

58. Keďže žalobca nemôže vziať späť späťvzatie žaloby, súd konanie v zmysle vyššie uvedeného čiastočne zastavil. O návrhu na zmenu žaloby súd rozhodol uznesením č.k. 4Csp/55/2017 - 181 z 8.10.2020, tak že zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcu zo dňa 28.9.2020 nepripustil, a to s poukazom na ust. § 294 CSP. V uvedenom ustanovení zákon upravuje osobitne podmienky zmeny žaloby, pričom zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ, tak ako tomu bolo aj v prejednávanom prípade.

59. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola prostredníctvom diaľkovej komunikácie uzavretá Rámcová zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň dňa 26.5.2015 Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, pričom predmetom záväzkového vzťahu bolo poskytnutie krátkodobej pôžičky vo výške 500,- eur žalovanému, ktorý sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť za stanovených podmienok spolu s poplatkom za poskytnutie úveru v sume 149,53 eur a v prípade omeškania aj s nákladmi spojenými s vymáhaním pôžičky.

60. Žalobca podľa súdu preukázal uzavretie zmluvy o pôžičke a naplnenie podstatných náležitostí predmetnej zmluvy, t.j. reálne poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému ako dlžníkovi a to výpisom z účtu, dočasnosť zmluvného vzťahu ako aj povinnosť žalovaného vrátiť peniaze a to v lehote do 26.7.2015, ako to vyplynulo predloženej Dohody o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru/ Dohody o predĺžení doby splatnosti úveru. Predmetnú dohodu predložil sám žalobca, pričom žalovaný nepreukázal dohodu o ešte neskoršej splatnosti pôžičky.

61. Súd právny vzťah medzi stranami sporu posudzoval ako zmluvu o pôžičke v zmysle § 657 a násl. Občianskeho zákonníka.

62. Ako vyplýva z ust. § 657 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva o pôžičke je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru (správne v zmluve o pôžičke) sa však výslovne uvádza, že úver (správne pôžička) je bezúročný. Zmluvné strany si teda nedohodli úroky ako odplatu za poskytnutie pôžičky, a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie úveru (správne pôžičky) vo výške 149,53 eur je preto absolútne neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi vzniknúť žiadne práva a povinnosti, keďže takýto úkon je neplatný od začiatku (ex tunc). Keďže však žalobca preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku zo zmluvy a reálne poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 500

eur, pričom žalovanému vznikla povinnosť vrátiť požičanú sumu do 26.7.2015, avšak žalovaný si svoju povinnosť nesplnil, súd je toho názoru, že v tejto časti je žaloba dôvodná, preto žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 298,67 eur, a to po odrátaní všetkých úhrad žalovaného, ktoré preukázateľne uhradil k predmetnej úverovej zmluve vo výške 201,33 eur (500,- eur - 201,33 eur = 298,67 eur).

63. Ďalšie platby vykonané v období od 6.2.2017 do 9.9.2019, na ktoré poukazoval žalovaný spolu v sume 328,90 eur, žalovaný uhradil k inej zmluve uzavretej so žalobcom (podľa udania žalobcu uzavretej medzi manželkou žalovaného a žalobcom) na základe udania variabilného symbolu 1867967. Variabilný symbol zmluvy, ktorej nárok je predmetom tohto konania, je podľa dohody z 25.6.2015 uvedený ako referenčné číslo 1679210. Uvedený údaj je zrejmy aj z výpisu z účtu predloženého žalobcom (čl. 5 spisu), výpisu z účtu z 27.5.2015 (čl. 120 spisu), mailu žalobcu adresovanému žalovanému z 26.6.2015 (čl. 187 spisu).

64. Naopak platby uhrádzané žalovaným korešpondujú s platbami podľa predloženého výpisu z úverového účtu zmluvy č. XXXXXXXXXXX-X (čl.168, 169), ktorej nárok nie je predmetom tohto konania.

65. Sám žalovaný v odpore namietal, že uplatnený nárok nemôže byť z bezdôvodného obohatenia, ako to pôvodne žalobca žiadal, ale že so žalobcom uzavrel zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky 500,- eur, pričom podľa udania žalovaného túto mal splácať v splátkach po 10,- eur. Tvrdenie žalovaného o úhrade dlžnej sumy v splátkach sa vykonaným dokazovaním nepotvrdilo. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 26.5.2015 vyplynulo, že žalovaný mal pôžičku vrátiť do 26.6.2015 a zároveň z predloženej Dohody o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru/Dohody o predĺžení doby splatnosti úveru vyplynulo, že došlo k predĺženiu splatnosti pôžičky do 26.7.2015. Tieto skutkové zistenia už žalovaný ani nerozporoval, súd preto z nesporných tvrdení vychádzal a mal za to, že najneskôr do 26.7.2015 mal žalovaný uhradiť požičanú sumu a dňa 27.7.2015 sa dostal do omeškania s úhradou tejto sumy. Zmluvy boli uzavreté prostredníctvom diaľkovej komunikácie, konkrétne prostredníctvom internetového portálu.

66. Keďže v danom prípade sa jedná o tzv. inú pôžičku, kde žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako spotrebiteľovi peniaze, je potrebné na uvedený právny vzťah založený zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 26.5.2015 aplikovať vyššie citované ust. § 24ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto bolo potrebné na predmetné zmluvy aplikovať aj požiadavky vyplývajúce z ust. § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, náležitosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj následky v zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch s odkazom na § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

67. V danom prípade ide jednoznačne o právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

68. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe

predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

69. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

70. Aj v prípade, že by súd považoval dohodu o poplatku za poskytnutie úveru za dohodu o úroku ako odplatu za poskytnutie pôžičky, zaoberal by sa samotnou sadzbou úroku z pôžičky.

71. Poplatok za poskytnutie úveru ako skrytý úrok z pôžičky by tak v danom prípade predstavoval za obdobie 31 dní sumu 149,53 eur. Súd preveroval úrok z pôžičky aj s poukazom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

72. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

73. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

74. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľských a ostatných úveroch so splatnosťou do 1 roka v máji 2015 činil úrok 6,68 % p.a.

75. Keďže v danom prípade by činila odplata za 31 dní poskytnutej pôžičky sumu 149,53 eur, za 365 dní poskytnutej pôžičky by odplata predstavovala 1226,38 eur (Výpočet - $149,53/31 \text{ dní} \times 365 \text{ dní} = 1760,60$ eur, ročný úrok za rovnakých podmienok tak predstavuje 1760,60 eur). Ročná úroková sadzba pri takejto pôžičke tak predstavuje 352,12% (Výpočet $1760,60 \text{ eur} \times 100/ 500 \text{ eur} = 352,12\%$).

76. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku z pôžičky by v danom prípade viac ako 52-krát (!) prevyšovala mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami (6,68 % ročne).

77. Išlo by tak o neprimerane vysoké úroky, ktoré by boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

78. Nemožno akceptovať, aby dodávateľ aj pri krátkodobom úvere (v danom prípade 31 dní) zamaskoval skutočnú ročnú úrokovú sadzbu pôžičky iba do poplatku, ktorý sa na prvý pohľad javí ako zanedbateľný, avšak pri jeho prepočte na obdobie jedného roka niekoľkonásobne prevyšuje mieru úrokov bežne poskytovaných pôžičiek a úverov.

79. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý

pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

80. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

81. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

82. Aj v prípade, že dohodu o poplatku za poskytnutie úveru vo výške 149,53 eur, by neposúdil ako neplatnú z dôvodov uvedených v odseku 62. rozsudku, takto dojednanú výšku úrokov by súd považoval za neprimeranú, a preto odporujúcu dobrým mravom a vzhľadom na tieto skutočnosti, by súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka) a žalobu žalobcu v časti o zaplatenie celkových nákladov z pôžičky spolu v sume 149,53 eur taktiež zamietol.

83. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobca si síce v zásade žalobou uplatnil iba istinu pôžičky po odrátaní úhrad zo strany žalovaného, avšak na úhradu istiny zohľadnil žalovanému iba platbu 60,- eur. Sumu 141,33 eur žalobca zarátal na úhradu poplatku za predĺženie splatnosti úveru v sume 141,33 eur. Súd sa z dôvodu prípadnej zmeny argumentácie žalobcu ohľadne zarátanie úhrad zo strany žalovaného zaoberal vyššie aj poplatkom za poskytnutie úveru (149,53 eur) respektíve jeho neprijateľnosťou. Samotný žalobca sa zaoberá nárokom na poplatok za poskytnutie úveru v podaní z 15.4.2020, hoci si ho v konaní neuplatňuje. Ďalej sa bude súd zaoberať aj poplatkom za predĺženie lehoty splatnosti úveru (141,33 eur), na úhradu ktorého žalobca započítal časť platieb vykonaných zo strany žalovaného.

84. Pokiaľ ide o poplatok spojený so zmenou zmluvne dohodnutých podmienok v sume 141,33 eur podľa Dohody o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru/Dohody o predĺžení doby splatnosti úveru datovanej 25.6.2015, je potrebné uviesť nasledovné: Ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať v súlade so smernicou Rady 93/19/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa článku 4 ods. 2 smernice hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné. Podľa článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

85. Za hlavný predmet plnenia v zmysle európskej judikatúry sa považujú podmienky, ktoré upravujú základné plnenia zmluvy a ktoré ju ako také charakterizujú (napr. rozsudok SAIA d AHORROSY MONTE D PIEDAT D MADRID, EU: S: 2010:309, bod 34).

86. Sporný poplatok vo výške 141,33 eur, ktorý je poplatkom „spojeným so zmenou zmluvne dohodnutých podmienok“, rozhodne nie je základným plnením úverovej zmluvy a teda nepredstavuje jej hlavný predmet plnenia. Druhý prípad vylúčenia súdnej kontroly nie je samotná cena, ale primeranosť ceny na jednej strane a tovaru a služieb na druhej strane ako protiplnenie (napr. Rozsudok C-26/13 zo dňa 30.4.2014 vo veci Arpád Kásler, Hajnalka Káslerné Raabai proti OTK Jelzalogbank Zrt, bod 54). Podmienky, týkajúce sa protihodnoty, ktorú dlhuje spotrebiteľ veriteľovi alebo ktorá má vplyv na skutočnú cenu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi, teda v zásade nepatria do tejto druhej kategórie podmienok vylučujúcich súdnu kontrolu s výnimkou otázky, či je výška protihodnoty alebo cena, ktorá je dohodnutá v zmluve primeraná službe veriteľa (rozsudok C-143/13 zo dňa 26.2.2015 vo veci Bogdan Matei, Iona Ofelia Matei proti SC Volksbank Romania SA, bod 55, 56).

87. V danom prípade súd neposudzoval cenu ako jej primeranosť k dodanej službe, ale celú dohodu o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru respektíve dohodu o predĺžení doby splatnosti úveru, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť za niečo, čo mu nie je dodané (tzv. teória skutočného plnenia). Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 18Co/109/2011 uviedol, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži záujmom dodávateľa. Súd dodáva, že posúdil komplexne celú zmluvu vrátane dohody, teda nielen výšku stanoveného poplatku, čo len potvrdzuje záver o neprijateľnosti celej tejto zmluvnej podmienky.

88. Tento poplatok je neprijateľný aj z dôvodu jeho neurčitosti. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalovaný bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 141,33 eur, nakoľko za poskytnutie úveru mal spotrebiteľ zaplatiť ďalší poplatok.

89. Z čl. IV bodu 2. Rámcovej zmluvy je zrejmé, že klient sa zaväzuje zaplatiť Veriteľovi poplatok spojený so zmenou dohodnutých zmluvných podmienok Zmluvy z dôvodov na strane Klienta / a to najmä, ale nie výlučne: zmenu v dátume splátky, výške splátky, predĺženie lehoty splatnosti / vo výške oznámenej Klientovi v súvislosti s vyplnením žiadosti o zmenu zmluvných podmienok prostredníctvom užívateľského účtu Klienta.

90. Súdu sa nepodarilo identifikovať zmluvný základ tohto poplatku v zmysle konkrétnej sumy poplatku, teda nie je zrejmé, kde bol takýto poplatok dojednaný a ako dospel žalobca k jeho výške, nakoľko jeho výška je súdu zrejماً iba zo samotnej dohody o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru respektíve dohody o predĺžení doby splatnosti úveru.

91. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatkov, je však nevyhnutné, aby sa nimi platilo za skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a bolo tiež v záujme spotrebiteľa. Dá sa len predpokladať, že poplatok má zrejme pokryť akési administratívne náklady žalobcu, aj keď tento sám udáva, že pôžičky spotrebiteľom poskytoval iba prostredníctvom elektronickej platformy, preto je otázne aké skutočné administratívne náklady by mu mali vzniknúť. Ich konkrétnu výšku by však musel žalobca preukázať.

92. Nakoniec je potrebné porovnať výšku žiadaného poplatku za predĺženie splatnosti úveru o jeden mesiac so samotnou istinou úveru v sume 500,- eur. Uvedený poplatok tak predstavuje 28,27% zo samotnej istiny úveru. Aj uvedený poplatok sa tak súdu javí ako skrytý úrok z úveru (za obdobie ďalšieho mesiaca trvania vzťahu). Protiplnenie, ktoré má byť takto spotrebiteľovi poskytnuté, a to vo forme odkladu splatnosti pôžičky o jeden mesiac, sa tak javí ako absolútne neadekvátne a rozporné s dobrými mravmi.

93. Žalobca teda nepreukázal, že v čase uzavretia zmluvného vzťahu bola známa výška uvedeného poplatku žalovanému. Nakoniec ani zo samotnej Dohody o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru/Dohody o predĺžení doby splatnosti úveru datovanej 25.6.2015 nie je možné zistiť od akých skutočností žalobca odvíjal konkrétnu výšku žalovanému účtovaného poplatku v sume 141,33 eur.

94. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán je preto v súvislosti s uvedeným poplatkom nepochybná (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25Co/22/2018 z 30.8.2018).

95. Poplatok za predĺženie splatnosti zmluvy predstavuje podľa názoru súdu iba ďalšiu odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov na dlhšiu dobu, ako bola pôvodne dohodnutá a po jeho prepočte na obdobie jedného roka súd dospel k záveru, že predmetný poplatok je neprimerane vysoký a v rozpore s dobrými mravmi, keď presahuje 339 % ročne z istiny. Z uvedených dôvodov je poplatok, na ktorý žalobca zarátal platby žalovaného v sume 141,33 eur neprimerane vysoký a na jeho zaplatenie žalobca nemá nárok. Uplatňovanie uvedeného poplatku za zmenu zmluvných podmienok je možné považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

96. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

97. Súd navyše poukazuje na bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého spotrebiteľského úveru (pôžičky), nakoľko nebolo preukázané že žalobca ako veriteľ konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň v zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to úroková sadzba úveru.

98. V tomto smere poukazuje súd na to, že cieľom § 7 ako aj § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ jednak existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, jednak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a iné).

99. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a podobne.

100. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom, tak aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

101. Je potrebné zdôrazniť, že odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie újinné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby

tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

102. Z vykonaného dokazovania súdu nie je zrejmé, že či vôbec pri overovaní bonity žalovaného žalobca mal nejaké údaje, nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

103. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným napríklad v žiadosti o poskytnutie úver, prípadne z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

104. V danom prípade nebolo preukázané, že by žalobca čo i len formálne skúmal bonitu žalovaného. Z predložených zmluvných dokumentov nevyplýva, že by bol od žalovaného žiadal aspoň základné informácie o jeho zamestnaní, iných dlhoch, vyživovacích povinnostiach, rodinných pomeroch. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Ani len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, nemožno považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Aj takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

105. Pri súčasnom poskytnutí úveru s úrokom (odplatom) odporujúcou dobrým mravom a za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

106. Zmyslom obligatórne požadovanej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch t. j. uvedenia úrokovej sadzby či už v spotrebiteľskom úvere alebo inej spotrebiteľskej pôžičke je podľa názoru súdu, umožniť ktorémukoľvek spotrebiteľovi, aby si prostredníctvom úrokovej sadzby (spolu so sadzbou RPNM) mohol pred uzavretím takejto spotrebiteľskej zmluvy porovnať a vyhodnotiť výhodnosť takejto pôžičky v porovnaní s inými spotrebiteľskými úvermi a pôžičkami. Predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 0426.5.2015 nemá uvedenú úrokovú sadzu. Uvedenú zmluvu, súd posudzoval ako zmluvu o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, kde žalobca ako veriteľ prenechal žalovanému ako dlžníkovi vec určenú podľa druhu, t.j. peniaze a dlžník - žalobca sa zaviazal vrátiť po uplynutí dohodnutej doby vec rovnakého druhu. V zmysle § 658 Občianskeho zákonníka možno dohodnúť pri peňažnej pôžičke aj úroky. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že úroková sadzba v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru absentuje. Žalobca si však uplatnil voči žalovanému napriek tomu poplatok za poskytnutie úveru vo výške 149,53 eur. Tento zahrnul do celkových nákladov a RPNM.

107. Absenciou úrokovej sadzby v tzv. inej zmluve o pôžičke sa jedná o nesplnenie obligatórnej náležitosti, ktorá spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch právnu skutočnosť, že úver z predmetnej zmluvy sa považujú za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Dojednaním o poplatku za poskytnutie pôžičky, ktorá je bezúročná, v prípade spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 Občianskeho zákonníka ide o zhoršenie postavenia spotrebiteľa, ktoré je v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

108. Napriek tomu, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné aplikovať aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch týkajúce sa náležitostí spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 1 a 2 tohto zákona, ako aj ustanovenia § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch.

109. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie úrokovej sadzby, pričom následkom neuvedenia úrokovej sadzby v zmluve je, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

110. Neuvedenie úrokovej sadzby v spotrebiteľskej zmluve neumožňovalo žalovanému ako spotrebiteľke porovnať a vyhodnotiť si výhodnosť spotrebiteľskej pôžičky prostredníctvom úroku v porovnaní s inými úvermi a pôžičkami, pričom dojednaný poplatok za poskytnutie pôžičky slúži ako náhrada za absentujúcu úrokovú sadzbu (v súvislosti s absenciou uvedenej obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41CoCsp/49/2020 z 27. 05. 2021).

111. Z vykonaného dokazovania mal preto súd za preukázané, že nárok žalobcu je dôvodný čo do výšky 298,67 eur. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho zaviazal súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5,05% ročne v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády, keď základná úroková sadzba ECB ku dňu vzniku omeškania predstavovala 0,05%, a to odo dňa 27.7.2015 až do zaplatenia. Súd pri priznaní úroku z omeškania zohľadnil jednotlivé platby žalovaného pred podaním žaloby dňa 23.09.2015 v sume 20,00 eur, dňa 18.11.2015 v sume 5,00 eur, dňa 27.11.2015 v sume 5,00 eur, dňa 15.12.2015 v sume 5,00 eur, dňa 15.01.2016 v sume 5,00 eur, dňa 22.02.2016 v sume 5,00 eur, dňa 16.03.2016 v sume 5,00 eur, dňa 21.04.2016 v sume 5,00 eur, dňa 23.05.2016 v sume 5,00 eur.

112. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

113. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

114. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

115. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

116. Z pôvodne uplatnenej sumy 364,25 eur s príslušenstvom, žalobca dôvodne uplatňoval sumu 298,67 eur spolu s príslušenstvom. V časti o zaplatenie sumy 30,- eur súd konanie zastavil, pričom zastavenie procesne zavinil žalobca, nakoľko zobral späť žalobu v časti nároku, síce podľa jeho udania z dôvodu úhrady zo strany žalovaného, avšak bez preukázania uvedenej skutočnosti. Ako vyplynulo z neskoršieho dokazovania, k plneniu v uvedenom rozsahu zo strany žalovaného ani nedošlo. Bolo pritom na žalobcovi, ktorý disponoval žalobou, aby mal dispozíciou všetky relevantné podklady k uplatnenému nároku a správne údaje týkajúce sa zaúčtovania jednotlivých úhrad.

117. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby úhrada žalovanej sumy (alebo splnenie iného žalobou uplatneného nároku) žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zavinil žalovaný. To však platí len vtedy, ak žalobca v späťvzatí žaloby preukáže, že žalovaný splnil po podaní žaloby uplatnený nárok. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obo/12/2018 z 20. 11. 2018)

118. Žalobcov úspech tak predstavoval 82 % a neúspech 18% (Výpočet 298,67 eur x 100: 364,25 eur). Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol nárok na náhradu trov

konania v rozsahu 64 % (82 - 18= 64) pričom uvedenú náhradu mu súd proti žalovanému aj priznal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.